

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Bujama-Buie
Buje, Istarska 1

Repubblica di Croazia
Tribunale Comunale di Pisino
Sezione distaccata di Buje-
Buie
Buie, Via dell' Istria 1

Poslovni broj P-142/2026-54

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, po sutkinji: Margareta Vivoda, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Maja Vareško, OIB 93756327718, Valtura 90, 52100 Valtura i 2. Moris Vareško, OIB 84894081279, Krnica 85a, 52207 Krnica, oboje zastupani po punomoćnici Zvezdani Zdjelar Lalović, odvjetnici iz Pule, protiv tuženika: Igor Prhat, OIB 04692418566, Stiglicheva 24, 52100 Pula zastupanog po punomoćniku Saši Drobnjaku, odvjetniku iz Pule, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 02. rujna 2024. u nazočnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, 9. srpnja 2026.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi posl.br. Ovr-900/2021-6 od 28.12.2021. određena radi naplate novčane tražbine tuženika kao ovrhovoditelja na novčanim sredstvima tužitelja kao ovršenika."

II. Tužitelji se odbijaju sa zahtjevom za naknadu parničnog troška.

III. Nalaže se tužiteljima: 1. Maja Vareško, OIB 93756327718, i 2. Moris Vareško, OIB 84894081279, da isplate tuženiku: Igor Prhat, OIB 04692418566, parnični trošak ovog postupka u iznosu od 2.500,00 eura, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Odlukom Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pu Ovr-900/2021-29 od 26. kolovoza 2022., ovršenici, ovdje tužitelji, su upućeni da u roku od 15 dana od zaprimanja odluke pokrenu parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

2. U tužbi tužitelji Maja Vareško i Moris Vareško navode da smatraju da je ovrha nedopuštena obzirom su svoju tražbinu podmirili. Tražbina koja se navodi u ugovoru plaćena je obzirom je iznos od 32.000,00 eura iznos koji se odnosi na glavnice u iznosu 20.000,00 eura, a ostatak od 12.000,00 eura je iznos na ime kamata. Tužitelji nisu imali pravo izbora u konkretnom slučaju te su pristali da na taj način njihovo dugovanje bude navedeno u Ugovoru. Od iznosa od 32.000,00 eura vraćene su 24.000,00 eura od kojih 20.000,00 na ime glavnice i 4.000,00 eura na ime kamata. Navedeno ukazuje da je tražbina namirena i preplaćena. Tužitelji smatraju da je Ugovor i ništetan u odnosu koji se odnosi na unaprijed uglavničenu kamatu obzirom nisu primili na ime zajma 32.000,00 eura nego samo 20.000,00, a sada prolazi da duguju 32.000,00 sa još na taj iznos zaračunatim zateznim kamata. Sve navedeno ukazuje na kamatu od "frapantnih" 60% godišnje što povlači kao posljedicu ništetnost ugovora u tom dijelu. Tužitelji su tuženiku u više navrata vratili predmetno dugovanje. Prvi put 26.9.2019. i to na način da je tuženiku plaćen iznos od 12.000,00 eura i to na način da je Maja Lazar podignula novac u tom iznosu sa svoga deviznog računa i zajedno s Morisom Vareško otišla u Caffè bar Stella gdje je na parkiralištu Moris Vareško predao taj iznos tuženiku. Nadalje, dana 25.12.2019. tužitelj Moris Vareško je predao na ruke osobno tuženiku na parkiralištu Caffè bara Stella iznos od 3.000,00 eura, a kojom prilikom je sa njima bio Edvard David Brumnić. Dana 29.1.2020. tužitelj Moris Vareško je predao njegovoj zaposlenici u objektu Caffè bara Stella 1.000,00 eura, kao i dana 19.3.2020. iznos od 1.000,00 eura također djelatnici tužitelja, u oba puta pa njegovom nalogu obzirom da je bio spriječen doći na dogovoreno mjesto. Također, tužitelj Moris Vareško je tuženiku predao 6.11.2020. ukupno 3.000,00 eura uz prisustvo Edvarda Davida Brumnića iz Pule, Mutilska 121 na Lungo mare kada su se upravo radi predaje novca oni i našli. Konačno i dana 7.7.2021. također je tuženiku predano 4.000,00 eura ispred HAK- a na Kaštanjeru kada je također bio prisutan Edvard David Brumnić. Slijedom iznijetog tužitelji predlažu da sud ovrhu određenu rješenjem o ovrsi posl.br. Ovr900/2021-6 od 28.12.2021. proglašeni nedopuštenom.

3. U podnesku na str. 8. spisa tužitelji nadalje ističu da je Člankom 27. Zakona o obveznim odnosima propisano da je ništetna odredba ugovora kojom se predviđa da će na kamate, kad dospiju za isplatu, početi teći kamate ako ne budu isplaćene. U konkretnom slučaju je prešutno u ugovor unesena upravo navedena odredba obzirom je iznos kamate unaprijed naveden u ugovoru, a da bi potom u ovršnom postupku potraživana kamata na navedeni iznos. Nadalje, tužitelji ističu da je predmetni ugovor i zelenaški jer prema članku 329. Zakona o obveznim odnosima ništetan je ugovor kojim netko, koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugog, njegovim nedovoljnim iskustvom, lakomislenošću ili zavisnošću, ugovori za sebe ili za nekog trećega korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugom dao ili učinio, ili se obvezao dati ili učiniti. U konkretnom slučaju tužitelji su bili primorani pozajmiti

novac kako bi održali poslovanje, a što je tuženik znao i potom iskoristio njihovo stanje nužde unaprijed znajući da s obzirom na stanje u kojem su se nalazili vrlo vjerojatno neće ispuniti svoju obvezu te da će on tako doći do njihovih nekretnina.

4. Tuženi se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te se na navode tužitelja očitovao kako slijedi: Sve tvrdnje tužitelja iz tužbe da su isti vratili nekakav novac tuženiku su netočne, jer osim novca koji je prisilno zaplijenjen s računa prvo tužiteljice nikakav drugi novac tužitelji nisu nikada platili tuženiku. Nije točna tvrdnja prvo tužiteljice da zbog nepravedne ovrhe trpi poslovanje njezina obrta jer taj obrt godinama nema značajnog prihoda, odnosno poslovanja, jer da obrt posluje na tom računu bi bio vidljiv određeni promet, i s njega bi bio zaplijenjen određeni novac u korist računa tuženika. Ukoliko taj obrt uopće posluje, posluje isključivo mimo žiro računa. I tuženik posebno ističe da je dana 06. 06.2022.godine s računa obrta zaplijenjen i prenesen iznos od 39.248,19 kn, a nakon toga u dva navrata samo iznosi od 2.000,00 kn i 906,75 kn (07.11.2022.). U periodu od 06.06.2022. godine do 03.11.2022. zaplijenjen je i prenesen s osobnog računa prvo tužiteljice na račun tuženika iznos od 15.448,92 kn. Zadnja naplata je iznosila 3.092,24 kn dana 03.11.2022. godine. Dakle, tuženik je do sada prisilnim putem temeljem izdanog pravomoćnog rješenja o ovrsi putem Fina-e od prvo tužiteljice naplatio iznos od 57.603,86 kuna (3.092,24 kn s računa Maje Vareško + 42.154,94 kn s računa njezina obrta), kao i trošak ovršnog postupka. S računa drugotuženika Morisa Vareško do sada nije prisilno naplaćeno ništa. Predloženi svjedoci nemaju nikakvih spoznaja o navodnom ispunjenju potraživanja tužitelja prema tuženiku. Svi predloženi dokazi su bespredmetni i nisu relevantni kod donošenja odluke u ovom predmetu. Sukladno svemu navedenom ova tužba je usmjerena isključivo prema odugovlačenju postupka ovrhe i izbjegavanju podmirenja duga. Tuženik predlaže odbijanje iste uz naknadu troškova parničnog postupka.

5. U dokaznom postupku, radi utvrđenja pravnorelevantnih činjenica izvedeni su dokazi uvidom u sve isprave u spisu, pročitano je rješenje Ovr-900/21-29 (str. 6), izvršen je uvid u preslik spisa Ovr-900/21, dostavljene podatke od strane Fina-e, pregledane su sve ostale isprave u spisu, saslušani su svjedoci Maja Lazar i Edvard David Brunić te parnične stranke.

6. Rješenjem poslovni broj Pu Ovr-900/2021-29 od 26. kolovoza 2022. Maja Vareško i Moris Vareško upućeni su na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog istaknutog prigovora na visinu tražbine i zbog ništetnosti odredbi ugovora.

7. Čitanjem ugovora o posudbi i zasnivanju založnog prava na nekretninama zaključen između Prhat Igora kao vjerovnika i Vareško Maje i Vareško Morisa kao dužnika utvrđeno je da je ugovor zaključen dana 16.10.2018. godine, da je ugovorom utvrđeno da je vjerovnik dužnicima posudio iznos od 32.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan isplate, da su dužnici suglasni vjerovniku vratiti iznos do 01. listopada 2019. bez kamata.

8. Radi osiguranja povrata pozajmice određena je i uknjižba založnog prava na nekretninama navedenim u ugovoru. Ugovor o posudbi i osnivanju založnog prava na nekretninama od 16.10.2018. potvrđen je od strane javnog bilježnika istog dana pod poslovnim brojem OV-9707/2018.

9. Dana 25.09.2019. godine između Prhat Igora kao vjerovnika i Vareško Maje i Vareško Morisa kao dužnika zaključen je i anex ugovora o posudbi i osnivanju založnog prava na nekretninama od 16.10.2018. kojim anexom je u čl. 2. produljen rok za vraćanje pozajmice do 01. listopada 2020. Ostale ugovorne odredbe osnovnog ugovora ostale su nepromijenjene.

10. Dana 19. siječnja 2021. sastavljena je Izjava vjerovnika o postojanju tražbine u kojoj je Prhat Igor izjavio da mu Vareško Maja i Vareško Moris nisu vratili posuđeni iznos od 32.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti, a koji iznos je dospio na naplatu dana 02. listopada 2020.

11. Dana 08. veljače 2021. javni bilježnik Denis Krajcar izdao je potvrdu ovršnosti na predmetni ugovor o posudbi od 16.10.2018. i anex ugovora o posudbi od 25. rujna 2019., pod brojem OU-56/21-2.

12. Dana 28. prosinca 2021. Općinski sud u Puli-Pola donio je rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave radi isplate iznosa od 32.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 02. listopada 2020., radi naplate troškova izdavanja potvrde ovršnosti u iznosu od 137,50 kuna i zajedno sa zateznom kamatom i radi namirenja troškova ovršnog postupka, sve pod poslovnim brojem Ovr-900/2021.

13. Zaključno, iz materijalnih dokaza u spisu utvrđeno je da su tužitelji kao dužnici zaključili ugovor o posudbi iznosa od 32.000,00 eura u protuvrijednosti u kunama, da je u ugovoru navedeno da je pozajmica bez kamata, pozajmica nije bila vraćena u roku, do 01. listopada 2019. godine, pa je zaključen i anex ugovoru.

14. Kako niti po isteku roka iz anexa ugovora, 01. listopada 2020. dužnici nisu vratili pozajmicu, to je tuženik kao ovrhovoditelj podnio sudu prijedlog za ovrhu radi naplate svog potraživanja te je sud donio rješenje o ovrsi.

15. Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje OVR-900/21-31 dostavljeno od strane FINA-e, dana 12.7.2024. (str. 171-175) prikazuje prisilnu naplatu po računima Maje Vareško i Morisa Vareško, a u korist ovrhovoditelja- tuženika. Tako je utvrđeno da je sa računa Maje Vareško naplaćen ukupan iznos od od 18.042,90 eura, a sa računa Morisa Vareško 37,37 eura.

16. Maja Lazar je iskazala da je u 9. mjesecu 2019., krajem mjeseca, na zamolbu Morisu dala 11.700,00 ili 11.800,00 eura da vrati Igoru. Ona tuženika poznaje dugi niz godina, radi kao agent za prodaju nekretnina, tad je to radio. Čini joj se da je tuženik Morisu posudio od 18 do 20.000,00 eura. Moris joj nije govorio o nikakvoj kamati. Moris je Igoru vratio novac na parkiralištu, ispred kafića Stella. Novac je podignula sa banke, a Moris joj je vratio novac na račun s naznakom: "povrat pozajmice".

17. Edvard David Brunić bio je prisutan kada je tužitelj, Moris Vareško Igoru Prhatu davao novac, u tri navrata bio je sa Morisom, jednom u Lungo Mare, drugi put ispred kafića Stella u Puli i treći put kod HAK-a u Puli. U jednom navratu zna da se radilo o 4.000,00 eur i u dva navrata oko 3 - 4.000,00 eura. Nikada u to vrijeme s njima nije bila gospođa Maja Lazar. Zna da je Moris od Prhata bio posudio novac, ne zna koji

iznos niti ne zna koja je bila namjena tog posuđenog novca. Ne sjeća se da bi mu Moris govorio da ima nekih problema oko vraćanja tog novca. U Lungo Mare vidio je kako je Moris dao Igoru u ruke taj novac, ne zna o kojem iznosu se radilo, također ne zna da li se radilo o eurima ili o kunama.

18. Tužitelj je iskazao da su se on i supruga odlučili prijaviti na EU fond – vinska omotnica i to za dobivanje sredstava za izgradnju i opremanje podruma. Rok je bio mjesec dana. Inače, on je vinar i bavi se proizvodnjom i prodajom vina. Kako banke ne daju kredite OPG-ovima već samo HAVOR i HAMAG, a to je procedura koja traje mjesecima, oni su trebali od negdje nabaviti novac za projekt, papirologiju za prijavu na navedeni natječaj. Rokovi su bili kratki, a toliko novaca nisu imali. Jedan prijatelj mu je rekao da Igor posuđuje novac, a on je Igora znao i otprije, ali nije znao da se bavi time. Rekao je Igoru da mu treba 20.000,00 eura. Našli su se kod javnog bilježnika i potpisali ugovor i kod javnog bilježnika u gotovini mu je Igor dao 20.000,00 eura, baš valuta euro. Igor nije registriran za pozajmljivanje novaca, on ima jedno tri, četiri firme, i to ugostiteljstvo, iznajmljivanje brodova i ležaljki u kampu. Nije čuo da ima i agenciju za prodaju nekretnina. Kod javnog bilježnika već ga je čekao spreman ugovor. On i supruga su pročitali ugovor, vidio je o kojem se iznosu radi 32.000,00 eura. Igor mu je rekao da je to nekakvo njegovo osiguranje ako se novci ne vrate, s time da se upisao i na kući i na vinogradima. Dogovor je bio da se Igoru isplaćuje kamata mjesečno kroz godinu dana po 1.000,00 eura, dakle tih 12.000,00 eura i onda kad riješe vinsku omotnicu da mu isplate ostatak još 20.000,00 eura, dakle ukupno 32.000,00 eura. On kad je shvatio da se Igor bavi ovakvim poslovima i da ljudima uzima zemlju i kuću odmah je platio kroz par mjeseci 12.000,00 eura te kamate, a ostatak mu je dao u više navrata, kako bi sakupio. 12.000,00 eura je platio Prhatu odmah po potpisivanju aneksa ugovora od 27.09.2019., a ostatak od 12.000,00 eura on i supruga platili su kroz nekoliko mjeseci, negdje u 2020. godini. Dakle, ukupno su Igoru isplatili 24.000,00 eura, 20.000,00 eura glavnica, a 4.000,00 eura na ime kamate. U 11. mjesecu 2019. godine imao je tešku obiteljsku situaciju jer mu je kćer silovana i odlazili su u bolnice i na terapije u Zagreb te je rekao Igoru da nije u mogućnosti sada platiti ostatak i molio ga da prođe ova situacija na šta je on pristao i par mjeseci nakon toga ovršio mu je firmu. Dakle, 12.000,00 eura platio je odmah nakon potpisivanja aneksa ugovora. Ostatak od 12.000,00 eura platio je, misli u četiri ili pet navrata, jednom u prisustvu Edvarda Davida Brunića gdje je vratio 4.000,00 eura na Lungo Mare, nakon toga ga je dva puta zvao i donio mu po 1.000,00 eura, jednom tajnici, a jednom konobarici u kafiću Stella, Igor mu je rekao da pusti kod tih osoba novac. Dva puta je Igoru dao još po 3.000,00 eura i također je bio sa njim Edi. Igor mu nikada nije htio dati nikakvu potvrdu da mu je vraćao novac. Potom se ispravio i naveo da je 4.000,00 eura dao Igoru kod HAK-a na Kaštanjeri gdje on živi, jednom mu je dao 3.000,00 eura na Lungo Mare, također uz Edija i jednom u Stelli. Dakle, u Stelli ili pred Stellom Igoru je dao novac četiri puta, jednom tajnici, jednom konobarici, jednom njemu na ruke 12.000,00 eur (Maja) i jednom 3.000,00 eura sa Edijem. Slaže se neka bude da mu je Igor dao i 32.000,00 eura mada nije, jer je to to potpisao, međutim zašto mu se onda i dalje skida novac sa računa koji je u blokadi kad mu već sa 16.000,00 eura ovrhe i ovo što mu je dao na ruke već dug itekako preplatio. Igor je sada još 8.000,00 eura u plusu. Nema nikakvog dokaza da je Igoru vraćao novac, nije mu želio davati potvrde.

19. Maja Vareško je iskazala da je tuženik njoj i bivšem suprugu, Morisu za potrebe OPG-a vino, vinogradi posudio iznos od čini joj se 20.000,00 eura, To je bilo negdje u

10. mjesecu 2018. godine, a u to vrijeme imali su i određenih obiteljskih problema. Ugovor je potpisan kod javnog bilježnika gdje se i predao novac. U ugovoru je pisalo da su od tuženika posudili iznos od 32.000,00 eura. Ona zna što je potpisala. Njezin račun je odblokiran i sa njega je skinuto oko 6.000,00 eura, ne zna koliko je skinuto sa računa OPG-a, misli da je skinuto negdje 10.000,00 eura. Njoj je Moris rekao da je Igoru vraćeno 12.000,00 eura na ruke i to iznos koji je Moris posudio od Maje Lazar. Ona i bivši suprug htjeli su se prijaviti na EU projekt Vinska omoćnica i zato im je trebao novac.

20. Moris joj je rekao da je Igoru vratio i 3 ili 4.000,00 eura i da je onda svjedok bio Edvard Brunić, misli u dva navrata. Koliko joj je Moris rekao ukupno je Igoru vraćeno 24.000,00 eura. Sa Edvardom je novac Moris Igoru vraćao više puta. Nije bilo nikakvih potvrda da vraća novac, zato je uvijek uzimao sa sobom svjedoke. Ponovno je navela da su od Igora Prhata prema ugovoru dobili 20.000,00 eura, a da je 12.000,00 eura bila kamata i zato kamata nije navedena zasebno u ugovoru i zato se piše da se vraća iznos bez kamata jer su dobili 20.000,00 eura mada novac brojala nije. Novac je predan u koverti kod javnog bilježnika Morisu u ruke, ne sjeća se da li se radilo o eurima ili o kunama. Anex je potpisan zato jer su novac trebali vratiti u roku od godinu dana, a to nisu uspjeli. Smatra da tuženiku ne duguju više ništa. Nikakvu kaznenu prijavu protiv tuženika nisu podnosili.

21. Igor Prhat je iskazao da je Morisu posudio 32.000,00 eura, i to za kupnju kuće u Raklju, kako mu je rekao, nije mu spominjao nikakve EU fondove i nikakav obrt. Novac je trebao biti vraćen kroz par mjeseci, međutim u ugovor su stavili ipak rok od godinu dana. Taj novac je imao u kunama, međutim zajedno su otišli u mjenjačnicu na tržnici u Puli jer je on toj gospođi od koje je kupovao kuću trebao dati iznos u eurima. Nije bila ugovorena nikakva kamata, to je bilo na prijateljskoj bazi i trebalo se vratiti kroz par mjeseci. On je inače poznavao Morisa. Anex ugovora je napravljen jer mu Moris nije vratio novac u rokovima i to su mu savjetovali prijatelji da napravi anex. Maju Lazar poznaje dugi niz godina, kao i ona njega. Moris mu nije dao nikakav novac koji mu je navodno dala Maja i Moris nije vraćao novac niti je Maja ikada bila sa njim. Inače se ne bavi posudbom novca. Vraćeno mu je između 16.000,00 eura i 17.000,00 eura i to preko ovrhe, samo to. Ne zna tko je Edvard David Brunić, nikad u životu ga nisam vidio. Morisu je posudio novac u vrijeme dok je radio kod Luke Marčete kao konobar i Luka ga je također pitao da li bi posudio novac Morisu. Inače se bavi iznajmljivanjem plovila, ugostiteljstvom i nekretninama. Također otac je djeteta s posebnim potrebama koji ne govori i ne priča, bitna skrb 24 sata, hrvatski je branitelj i ima dvije firme u kojima zapošljava 70 ljudi. Nikada nije bio na sudu da bi nekome posudio novac i da mi on ne bi vratio taj novac. Morisa nije govorio istinu. Maja Lazar je nakon što je posudio novac Morisu bila Morisova partnerica, ne zna da li je to i danas. Maju Lazar poznaje 35 godina i čudno je da je rekla da misli da se njegov lokal zove Stela, kad je bila i na otvaranju tog lokala sa bivšim mužem.

22. Analizom izvedenih dokaza, svakog pojedinačno i u ukupnosti, te uspoređujući materijalne dokaze u spisu sa personalnim dokazima sud utvrđuje da tužitelji u postupku pokušavaju dokazati da je njima ustvari tuženik kao vjerovnik posudio iznos od 20.000,00 eura, i kamata da je iznosila na taj iznos 12.000,00 eura, pa da su tužitelji kao dužnici trebali u roku od godine dana vratiti tuženiku 32.000,00 eura. S druge strane, također tužitelji personalnim dokazima pokušavaju dokazati i da je iznos duga

vraćen na način kako su iskazivali svjedoci i stranke pa da ustvari oni tuženiku ne duguju iznos čija naplata je bila predmetom ovršnog postupka. Iako su tužitelji predložili dokaze – iskaz svjedoka i iskaz parničnih stranaka, sud nije vjerovao iskazima iz razloga što ti iskazi nisu potkrijepljeni niti jednim materijalnim dokazom. Svjedoci su prijatelji tužitelja te, iako direktno nisu zainteresirani za ishod ovog postupka sud njihove iskaze ocjenjuje pristranima. Posebno i iskaz svjedoka Maje Lazar koja navodi da je ona Morisu Vareško pozajmila novac kako bi ovaj vratio pozajmicu djelomično tuženiku i da je Moris njoj taj isti novac vratio na tekući račun uz svrhu doznake – povrat pozajmice Sud ocjenjuje da je takav materijalni dokaz mogao biti i dostavljen u spis, a iz same svrhe doznake "povrat pozajmice" sud ne može niti sa manjom dozom sigurnosti utvrditi, pa kad bi i takva doznaka bila u spisu, da se radi o povratu pozajmice koju je Maja Lazar dala Morisu Vareško kako bi ovaj vratio dio pozajmice tuženiku.

23. Iz materijalnih dokaza u spisu jasno je utvrđeno što je bio predmet pozajmice, iznos od 32.000,00 eura. U ugovoru o pozajmici bio je naveden rok do kad se pozajmica treba vratiti. Kako pozajmica u roku nije vraćena, čak je zaključen i anex ugovoru o pozajmici. Tužitelji ni na koji način nisu dokazali da su ustvari dobili od Igora Prhata iznos od samo 20.000,00 eura, a da je ostalo bila kamata i doista je i nelogično i nevjerovatno da bi netko mogao pristati na pozajmicu za koju mora platiti tako velik iznos kamate, za tako kratak rok do povrata zajama. Nije se radilo o nikakvom stanju nužde. Iz iskaza tužitelja je utvrđeno da im je novac bio potreban za prijavu na EU fondove pa se nikako ne može govoriti da bi se radilo o stanju nužde, teške financijske situacije ili životne ugroze radi koje su tužitelji bili primorani tražiti pozajmicu. Radilo se o poslovnom odnosu i tužitelji su upravo za tu namjenu tražili pozajmicu od tuženika, a koju mu nisu vratili. Tuženik čak iskazuje da je pozajmica dana za kupnju kuće u Raklju. Tuženik je kao ovrhovoditelj pokrenuo ovršni postupak jer mu tražbina nije bila namirena pa je upravo uz pomoć sredstava ovrhe djelomično i namirio svoju tražbinu.

24. Iskaze svjedoka i tužitelja o tome da je tužitelj Moris Vareško vraćao novac Igoru Prhata sud nije cijenio vjerodostojnima, a budući je nelogično i neživotno da bi tužitelj Moris Vareško vraćao novac tuženiku bez ikakve pisane potvrde, posebno imajući u vidu da je radi pozajmice zaključen i ugovor o pozajmici koji je potvrđen kod javnog bilježnika, a i produžen je rok za povrat zajma. Stoga, doista sud ne vjeruje da bi tužitelj vraćao posuđeni novac bez ikakve potvrde i navodno samo pred svjedocima.

25. S druge stranke iskaz tuženika Igora Prhata potkrijepljen je i materijalnim dokazima u spisu, da je on tužiteljima posudio iznos od 32.000,00 eura i da mu taj novac nije vraćen u roku, pa ni u dodatnom roku i radi toga je pokrenuo ovršni postupak, u kojem postupku je djelomično namiren.

26. Na kraju, sukladno odredbi Zakona o obveznim odnosima NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO čl. 4. propisano je da u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja. Sukladno čl. 5. sudionici su dužni surađivati radi potpunog i urednog ispunjenja obveza, a sukladno čl. 2. oni slobodno uređuju obvezne odnose. Čl. 9. propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Ugovor o posudbi i zasnivanju založnog prava sastavljen je u skladu s načelima obveznog prava. Što se

tiče samog ugovora o zajmu sukladno čl. 500. st.1. ZOO zajmoprimac se može obvezati da uz glavnicu duuguje i kamate, dok iz ugovora od 16. listopada 2018. proizlazi da upravo nema kamata. Tužitelji kao zajmoprimci nisu vratili pozajmicu u roku određenim ugovorom pa niti anexom. Tužitelji u postupku nisu s uspjehom dokazali da su pozajmicu vratili, a niti da je pozajmica iznosila 20.000,00 eura, a da je ostalo bila kamata. Ne radi se o zelenaškom ugovoru, a niti ugovoru koji je protivan č. 27. ZOO-a, zato je iz provedenog dokaznog postupka je utvrđeno da nije bilo govora o nikakvoj kamati.

27. U okviru parnice za proglašenja ovrhe nedopuštenom sud raspravlja i odlučuje samo o žalbenim razlozima zbog kojih je ovršenik upućen u parnicu te se i tužba može temeljiti samo na činjenicama koje su bile iznesene u žalbi protiv rješenja o ovrsi. Kada tome ne bi bilo tako onda ni sam postupak radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a koji je pokrenut upravo radi upućivanja suda ovršenika na pokretanje parnice u određenim, ovršnim zakonom, propisanim situacijama ne bi imao smisla. To zato jer bi ovršenik kao tužitelj mogao iznositi daljnje činjenice i prigovore i u tužbi, a radi kojih nije bio upućen na parnicu. Postupak radi proglašenja ovrhe nedopuštenom je u određenom smislu i strogo formalan postupak zato jer je sud strogo vezan na raspravljanje o onim prigovorima koji su izneseni kao žalbeni razlozi. Sukladno odredbi članka 52. Ovršnog zakona NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. st. 1. točka 7. i točka 9.-11. sud će ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od 8 dana donijeti zaključak kojim će ovršenika uputiti na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz kojih je ovršenik i izjavio žalbu.

28. Iz rješenja Općinskog suda u Puli-Pola posl. br. Ovr-900/2021-29 od 26. kolovoza 2022. godine utvrđeno je da su tužitelji kao ovršenici upućeni u parnicu protiv ovdje tuženika radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz čl. 50. st. 1. t. 9. i 10, Ovršnog zakona, NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22., dalje OZ jer da je tražbina ovrhovoditelja plaćena i preplaćena i ništetnost odredbi ugovora.

29. Izvedenim dokazima, kako je ranije sve obrazloženo sud je utvrdio da je tuženik osnovano podnio prijedlog za ovrhu, jer njegova tražbina nije namirena, a ne radi se o ništetnom ugovoru. Tužitelji nisu dokazali da bi se radio o kamati od 12.000,00 eura, a koja da bi bila uglavičena u glavniciu.

30. U postupku, kako je navedeno u točki 15 obrazloženja je utvrđeno da je sa računa Maje Vareško prisilnim putem naplaćen iznos od 18.042,90 eura, a sa računa Morisa Vareško 37,37 eura i to u sklopu ovršnog postupka Ovr- 900/21, iz kojeg ovršnog postupka je i pokrenuta ova konkretna parnica. Okolnost da je prisilno naplaćen određeni iznos, po mišljenju suda nije od odlučne važnosti za ovaj predmet. Ova parnica vodi se radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, iz čl.50. st. 1. t. 9. i 10. Ovršnog zakona koji propisuje, kao razlozi za izjavljivanje žalbe i radi kojih se ovršenik može uputiti u parnicu: t. 9. "ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave", t. 10. "ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u

postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave". Nije sporno da je u određenom iznosu potraživanje vjerovnika-ovrhovoditelja-ovdje tuženika djelomično namireno, ali prisilnim putem. To je i osnovni smisao ovršnog postupka, prisilna naplata kada dužnik neće ili ne želi dobrovoljno ispuniti tražbinu dužnika. Stranke postupka moraju voditi računa, ukoliko se radi o sukcesivnim prisilnim napolatama koliko je tražbine vjerovnika naplaćeno. Međutim, to samo po sebi ne znači da ovrha postaje nedopuštena u dijelu koji je prisilno naplaćen, jer bi u takvoj situaciji nakon svake djelomične prisilne naplate ovršenik, kao tužitelj mogao isticati razloge za proglašenje ovrhe nedopuštenom. Dakle, za ovaj predmet bitno je da je sva naplata u korist tuženika, kao ovrhovoditelja upravo išla prisilnim putem, u ovršnom postupku poslovni broj Ovr-900/21-31. Ovrha će se provoditi dok se u cijelosti ne namiri potraživanje ovrhovoditelja, na svim raspoloživim sredstvima i predmetima, a ukoliko to postane nemoguće, ovrha će se obustaviti, kako i u slučaju ako se ovrha iz nekih drugih razloga ne može provesti. U slučaju neopravdane namire ili namirenja koji premašuje iznos potraživanja ovrhovoditelja-tuženika, postoji institut protuovrhe. Također, sud ističe da je tužba radi proglašenja ovrhe u ovom predmetu podnijeta dana 21. rujna 2022. godine, radi navedenih razloga i radi se o strogo formalnom postupku. Prisilna naplata provedena je na računu Maje Vareško u 2023. godini, kako je vidljivo iz specifikacije, str. 172, a na računu Morisa Vareška 14.5.2024. godine, (parnica radi proglašenja ovrhe nedopuštenom je pokrenuta 21. rujna 2022.), pa sud zaključuje da prisilna naplata po ovršnom rješenju, nakon podnijete žalbe u ovršnom postupku i nakon pokretanja ovog konkretnog parničnog postupka, nije razlogom za djelomično proglašenje ovrhe nedopuštenom. Kako je navedeno, u tom slučaju, radi svake djelomične naplate, ovršenik bi mogao pokretati ovršne postupke da je nedopuštena ovrha u cijelu koji je prisilno naplaćen. Dakle, ne radi se o dobrovoljnom plaćanju od strane ovršenika, već o prisilnoj naplati koja je uslijedila nakon podnošenja tužbe. U parnicama radi proglašenja ovrhe nedopuštenom utvrđuje se da li je ovrha bila nedopuštena u trenutku donošenja rješenja o ovrsi, jer je to i razlog za žalbu, a ne u trenutku donošenja presude u parnici. U ovoj konkretnoj tužbi tužitelji kao ovršenici nisu niti navodili činjenične navode da im je nešto prisilno naplaćeno putem FINE, (uzgred, što i nije razlogom za proglašenje ovrhe nedopuštenom). To i zato što naplata putem FINE nije prestanak tražbine, već provedba ovrhe, prisilna naplata. U postupku je utvrđeno da se ne radi o ništetnom ugovoru i tužitelji kao ovršenici nisu dokazali da su oni nešto dobrovoljno platili tuženiku kao ovrhovoditelju pa da bi radi toga ovrha u cijelosti ili djelomično bila nedopuštena.

29. Stoga je sud u odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan i donio odluku na način kao u izreci, sve sukladno Ovršnom zakonu, NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20. Predloženo financijsko vještačenje nije provedeno, zato što je sud takav dokaz ocijenio nepotrebnim kraj svih navedenih razloga.

30. Kako tužitelji nisu uspjeli u postupku to im ne pripada parnični trošak.

31. Tuženik je zahtijevao naknadu parničnog troška, i to za sastav odgovora na tužbu, pristupa na ročište od 16.11.2023., 11.07.2024. i 02.09.2024., 25. 6.2026. ukupno 2.500,00 eura + PDV, ukupno 3.125,00 eura. Ovaj trošak sud je smatrao potrebnim u smislu odr. čl. 155. Zakona o parničnom postupku NN 53/91, 91/92,

112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 –pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP, trošak je postavljen u skladu s Tarifom o nagradama i naknadama za rad odvjetnika, Tbr. 7, 8, 9, 42, slijedom iznijetog tuženiku je dosuđen trošak na temelju odredbe čl. 154.st.1. ZPP-a.

32. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci u smislu odredbe čl. 325. ZPP-a, a na temelju navedenih odredbi zakona.

Buje-Buie, 9. srpnja 2026.

Sutkinja
Margareta Vivoda

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave ove odluke.

Dna:

1. Punomoćnici tužitelja, uz rješenje o pristojbi,
2. Punomoćniku tuženika.

Broj zapisa: **9-3088a-6f96f**

Kontrolni broj: **0c2a7-cc865-035e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.